

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
vérmétesen küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

20000 forint.

(Sz.) Pár százforint híján ekkora az az összeg, mellyel a ref. egyházi közalap, az erdélyi egyházkerület nyomorral küzdő, sőt pusztulásnak indult számos egyházait és nehány inséges lelki pásztorát ez évben segíeyezi.

Olyan helyekre osztja ki segélyezésül emez összeget, hol az anyagi nyomorúság tetőpontot érte el; hol a templomok, papi lakok fedelei omlanak össze, mert nincs miből azokat kijavítani; hol az egyházak csekély ingatlanai felett már holnap vagy holnapután a dob megszólalna, mert országos adóját és másnemű tartozásait, melyekkel a mostoha viszonyok erőnek-erejével megterheltek, nincs miből rendbe hozza; hol a lelkészek családjuk tagjaival együtt nyomorral küzdenek; honnan kihaltak vagy elbujdostak az Urnak szolgálói és üresen maradt helyük betöltésére mások nem vállalkoztak, mert a szó igaz értelmében nincs miből magukat fenntartani; hol a bezárt vagy összeomlott templomokat okvetlenül ki kell nyitni vagy fel kell építeni, mert különben a valláserkölesi érzülettel együtt magyarnemzetiségünk is tovább hanyatlak, pusztul. Ilyen helyekre oszt ki segélyezésül a ref. egyházi közalap e folyó évben is pár forint híján huszezerforinto t.

Csak három esztendeje, hogy az az alap megteremtett és áldásos munkásságát megkezdette s már is számos egyházközséget mentett meg a végromlásától.

Jövőre egy lépéssel tovább akar menni!

Elveszett egyházközségeket szándékszik új életre ébreszteni, hogy azokban Istennek a zengzetes magyarnyelven való dicsőítése újra folyamatba induljon s a kihalt valláserkölesi érzület felelevenítésével a magyar hazafias érzület is elevenedjék és ébren tartassék.

Lehet-e ennél nemesebb és szentebb cél?
Nekünk, szegénységhez szokott Kálvinistáknak

nagyon sok pénz egy esztendőben 20000 forint. Helye lenne évenként 200000 frtnak is, de ennek híjával — ismételjük — nekünk huszezerforint is sok pénz.

Ezen összeggel is nagyot tudunk magunkon segíteni. Ugy látszik áldott az a forrás, melyből ezen segélyösszeg forrik, mert még az utolsó krajczárnak is, melyet ebből céljára felhasználunk, meg van a maga ohajtott jó eredménye. Még az utolsó krajczárral is romot takarítunk, életet szitunk, vallásos hitet ébresztünk, nyomort enyhítünk.

S honnan jön be évenként ez a pénz?

A magyar ref. egyház hiveitől. A vagyonsabbak részéről évenként beszolgáltatott 1—2 forintból s a kevésbé vagyonosok részéről évenként beszolgáltatott 10—20 krajczárokból.

Ezen 1—2 frt, 10—20 kr évi adózásból folyt be ez év folytán a közalap pénztárába az öt egyházkerületből összesen 104361 frt 8 kr; az erdélyi egyházkerületből 16681 frt 23 kr. — Ezen 1—2 frt, 10—20 kr évi adózásunk tette lehetővé, hogy erdélyi egyházkerületünk 19230 frtot fordíthat segélyezésül ez év folytán oda, hol a baj a legnagyobb, a nyomor legelviselhetlenebb.

Ugyan ki panaszkodhatik méltán, hogy elviselhetlen terü ez a 1—2 frt adózás, kiknek jobb módot adott az Isten és az a 10—20 kr adózás, kiknek a földi javakból szűkebb mértékkel méretett ugyan, de azért mégis adatott?

Ellenben aligha van valaki, ki ne örvendene, mikor látja, hogy az ő évenként befizetett 1—2 forintjából, 10—20 krajczárjából akkora összeg foly be, mekkorával már lehet meglévő egyházakat istápolni, meghaltakat új életre kelteni Isten dicsőségére; már lehet a magyarnemzetiségből kivetkőzés áradata ellen imitt-amott gátakat emelni.

Mikor a jó sikert szemekkel látjuk, oh ne sajnáljuk az egyháztól azt az igazán csak néhány krajczárt, évi jövedelmünknek egyezred ré-

sztét, melyet a „domestika“ ezimén évenként be kell szolgáltatnunk, mert azzal Isten dicsőségére szolgálunk s egyszersmind magyarnemzetiségünk ügyén segítünk.

Az ev. ref. egyetemes convent Pápán.

(Vége.)

A közalap végrehajtó bizottságának jelentéséből közöljük a következőket: az 1885 ik. harmadik pénztári évben tiszta és valóságos bevétel volt 110379 frt 01 kr. Ebből a közalap céljaira most felhasználható 71394 frt 05 kr; az egyházak és lelkészek közt kiosztás végett 50240 frt, missioi és egyéb czölökre 21154 frt 05 krt hozott javaslatba. Beérkezett 961 kérvény, 603 az egyházak, 358 a lelkészek részéről. Ezeket kérték összesen 342355 frtot. Az egyházmegyék javaslatba hoztak 202739 frtot, a kerületek 95069 frtot. Kiosztott pedig az egyetemes convent 52590 frtot a következő táblázat szerint:

Kerületek	Egyházak	Lelkészek	Összesen
Erdély	9000	4480	13480
Tiszántul	8180	6700	14880
Tiszamellék	6050	2630	8680
Dunamellék	6330	1720	8050
Dunántul	6000	1500	7500

A missio számára 18800 frtra menő, részben állandó, részben egyszersmindenkorra adott segélyt szavazott meg és pedig:

1. Dunamelléki kerületben 5200,
2. Dunántuli kerületben 3300.
3. Tiszáninneni kerületben 1800,
4. Tiszántuli kerület 2600.

5. Az erdélyi egyházkerület püspökének, illetőleg a kerületi gyűlésnek, közelebbi kijelölés nélkül rendelkezésre bocsátott egyszeri segélyezésre 2500 frt, állandó segélyezésre 3250 frt = 57550 frtot.

Október 23-án a jövő convent ülésének helyéül Budapest jelöltetett ki. Következett a közjogi bizottság jelentése. Jenei Viktor részletesen elősorolja a sérelmes eseteket, illetéktelen rendület értelmében nem történt áttételeket, ugy az anyakönyvi kivonat alakjában történt áttételeket. A bizottság ezen indítványának tárgyalása előtt Giló Lajos, Simor János primas egyik sérelmes esethez mellékelte okiratában levő, következő szavakra hívja fel a convent figyelmét „a hullá egy-egy egyházé sem“. A convent feliratot intéz a m. kir.

TÁRCZA.

Őszi hangok.

I.

Bágyadt sugár dereng a tájra,
A méla erdőn sir a szél;
Lepel borul halott virágra:
Hervadt lomb, elhulló levél.

Fényes tavasznak minden éke
Megsemmisülve hull alá;
Ényészet karja összetépte . . .
A zöld ruhát megszagattá.

Fényes tavasznak büszke álma,
Ifju remény, mivé lettél? . . .
„Tekints réám!“ susog leszállva
Hervadt lomb, elhulló levél.

II.

A természet álomba mélyed —
Zengő világa néma lett . . .
De hangja egy titkos beszédnek
Száll el a halottak felett. —

Nagy pusztaság zörgő harasztal . . .
Virágelmulás fáj nekünk! . . .
De az a hang, az megvizgatál:
„Feltámadunk, fölébredünk!“

Heine dalaiból.

— Szabad fordítás. —

I.

Árván fenyő áll északon,
Uralva pusztá bérezeit;
Mereng fehér fedél alatt,
Mit rája hó és jég terít.

Egy pálmafáról álmodik,
Melynek hazája napkelet,
Mely némán búsong egyedül
Sugártverő szirthegey felett.

II.

Ha szemeidbe nézhetek,
Elszáll a bűm, a bánatom;
S egészen jól érzem magam,
Ha ajkidat csókolhatom.

Ha kebledre dőlhetek,
Az égi üdv is meglepett;
De szólj: „szeretlek!“ — és nekem
Zokognom kell keservesen.

Szabó Jenő.

Erzsi.

— Elbeszélés. —

Irta Réthy Gábor.

Oh én édes egyetlenem, milyen gyakran emlékezem rád. Olyan kínos, olyan fájó ez az emlékezet; s mégis a mult emlékei között legszívesebben veled időzöm. Ugy tűnik fel előttem az egész elmúlt esemény, mint egy tündér-álom, melynek elröppent tündére te vagy.

Oh ha még egyszer visszajönnél; oh ha még egyszer karjaimba zárhatnád; ha még egyszer érezhetném csendes ajkad édes lehellését! . . .

De mind ez csak esztelen ohajtás, kínos vergődés, hiábavaló ábránd!

A te lelked már ismeri a tulvilág titkait; te már ott vagy régen, a hová én is olyan nagyon vágyom — a sirban.

Romok között élek. Lapozgatok mult emlékeim között. — Egy-egy száradt virágeszokor, elhalványult sorok minden megmaradt emlékeim. És mégis mennyit elbeszélnek velök!

Itt éppen a te kis leveled jutott kezembe. Az, a melyiket ama végzetes nap előtt írtál: „Szeretlek Endre, tégedet egyesegyedül; forrón, igazán, örökönörökké!“

Oh édes kis lányom, mennyit könnyezhettél, míg ezt megírtad!

Ez a levél aztán előmbe állítja egész lényedet. — Földézi mindazt, a mi közöttünk történt. Olyan elevenen látom elmúlt gyermekkori éveinket.

Az én szülőim tózsomszédságban laktak az Erzióval. Az ő apja volt a pap; az anyám a jegyző. Barátok voltak. Mind-mind az egész család. Az én anyám is, az ő anyja is; az én atyám is, az övé is. Szerették egymást.

Még a cselédek között is csak nagy ritkán fordult elé valami kisebb csetepaté.

Ennek a végtelen szeretetnek, örök barátságának kiapadhatlan forrása volt az Erzsi anyjának jóságos lelkülete. Már az arczán ott sugárzott mennyei fénye az ő föléldozó szeretetének.

Nem volt olyan kellemtelenség, melyet az ő bölcs jósága ki ne egyenlített volna.

miniszterhez, hogy vagy szerezzen érvényt törvény-
gyarazó rendelkezésének vagy törvényhozásilag gondoskodjék
a felekezetek békéjéért teljesen biztosító új törvényről.

Az iskolaügyi bizottság jelentését előadja dr. Ko-
vács Ödön. A keblit intézkedés az egyházkerületek szá-
mára meghagyatott. A tisztántali egyházkerület felterjesz-
tését egy bölcséleti fakultás felállítás tárgyában, vissza-
vetette a convent azon megjegyzéssel, hogy ama fontos
ügyben a jövő conventre terjesszen be részletes javaslatot,
tervezetet. Egy prot. egyháztörténelmi irodalmi társulat
létesítéséhez a convent erkölcsi támogatását megígérte.
A theol. doktoratus kérdését minthogy ez ügy még nincs
kellőleg megérve, mellőzi.

Több kevésbé közérdekű ügyet intézett még el a
convent, mely 24-én Kun Bertalan püspök buzgó imá-
jával véget ért.

Özvegy br. Kemény Istvánné — br. Bánffy Katalin.

A csombordi kastély általunk tisztelt régi lakói
nincsenek többé, — megtértek nyugodni — örökre. Br.
Kemény Istvánt követte neje br. Bánffy Katalin, példánya
a nemes érzésű főúri nőnek, a jótékony pártfogónak, a
kitűnő háziasszonynak. Férje halála után, hajlott kora
daczára, ő vezette gondos figyelemmel a kiterjedt gaz-
daságot; javított, szépített, gondozott mindent és szere-
teteljes szívesseggel gyűjtötte maga körébe jó ismer-
őseit.

Nyáron pár hetet fürdön, télen pár hónapot Ko-
lozsvárt töltött s ime egyszer fájdalommal kellett látnunk,
hogy az élénk, gondos elme elvesztette régi rugékonysá-
gát, majd rohamosan gyöngyülni kezdett s a szomorú vé-
get e gyászjelentő tudatta:

Losonci br. Bánffy Dániel, valóságos belső titkos
tanácsos, a maga és neje Léczfalvi Gyárfa Anna s gyer-
mekeik: losonci b. Bánffy Dezső és gyermekei; losonci b.
Bánffy Jenő és los. b. Bánffy Ernő s neje gyermekei; va-
lamint sógorasszonya: öz. losonci br. Bánffy Jánosné,
hadadi br. Wesselényi Jozefa; ennek gyermekei: magyar-
gyerőmonostori báró Kemény Kálmáné, losonci br.
Bánffy Polixéna és férje; losonci br. Bánffy Zoltán, neje
és gyermekei; Pálfi Dénesné, losonci br. Bánffy Jozefa,
férje és gyermekei; czegei gr. Wass Béláné, losonci br.
Bánffy Rákhe, férje és gyermekei; továbbá magyar-
gyerőmonostori br. Kemény György, neje és gyermekei,
öz. m.-gyerőmonostori br. Kemény Dénesné, br. Kemény
Kata és gyermekei; öz. zeykfalvi Zeyk Károlyné, m.-
gyerőmonostori br. Kemény Judit és gyermekei s végül
a megboldogult néhai sógora m.-gyerőmonostori id. br.
Kemény Domokos, gyermekei és a közeli s távoli roko-
nok nevében mélyen megszorodott szívvel jelenti, hogy
özvegy magyargyerőmonostori báró Kemény Ist-
ván né, losonci báró Bánffy Katalin, a leg-
jobb testvér, nagynéne és sógorasszony, élete hetvenne-
gyedik, özvegyége hatodik évében f. é. okt. 31-én reg-
geli 9 órakor, végelgyengülésben, jobblétre szenderült.
A megboldogult, kit az ég hosszu, boldog házasságában,
a gyermekek áldásában nem részesített, szeretetének bő
kincseit az előre költözött férj, a testvérek és rokonok
között osztotta meg s az emberszeretetet, női hűség és
gond érnyeiben ragyogtatá özvegyiségének gyász-fágyolát

Nekünk ketten Erzsivel fogadtak egy nevelőt. Ő
hat éves volt, én tiz. — Mégis olyan jól tudtunk barát-
kozni együtt.

Boldogok voltunk a szó valódi értelmében. Nem
ismertünk más világot, mint azt a kis családi kört, mely-
nek virágai mi valánk; melyből csak az örömet, a derűt
ismertük, a bu, gond, életbajok ki voltak zárva előttünk.

Mikor 12 éves lettem egy távoli gimnáziumba küld-
tek. Életemben sok fájdalom mentem át; de egynek
sem vésődött emléke mélyebben lelkembe, mint az első
elválás a szülői háztól.

Most is elevenen látom: megelőző este ott állottam
a kertben, egy diófa alatt. Bucsuztam tőle. Minden fának
külön neve volt, mindeniktől rendre bucsut vettem. Olyan
fájdalommal, olyan keserű érzélemmel, mintha többet
sohasem látnám őket; s mintha ők is éreznék az én
nagy bánatomat. De hiszen ők olyan jó barátaim voltak.

Pajtásaimtól, rokonaimtól nem bucsuztam el. Még
Erzsitől sem. Nem tudom miért. Pedig szerettem őket.
De Erzsit nem tudott válni bucsu nélkül.

Reggel atyám korán felkelt. Erzsit már ott állt,
anyjával együtt. Nem szólám senkinek egy szót sem.
Nem könnyeztem. Nem sirtam. Hanem mikor felültem a
szekérre: reszketett minden tagom. Benyultam a zsebbe-
m — szegény anyám megtöltötte dióval — belemarkoltam
s szétszortam az udvarra, a kertbe — mindenfelé. Ebben
nyilvánult árva lelkem fájdalma, bucsuja, bosszua. (Az
elhányt diók közül egy kikelt; szép élőfa vált belőle;
sokkal életdusabb, mint én vagyok s gyümölcse is gaz-
dagabban íz.)

* * *
(Folytatás következik.)

most a koporsó szemfedőjével váltva föl, szíve utolsó dob-
banásáig híven szeretete, mely keserűt borítva itt hagyott szereteteire, kik ravatalát zokogva
állják körül. Az elköltözött hült tetemei f. é. november
2-án délelőtt 11 órakor fognak, a belközéputcazi 37. sz.
háztól, az ev. református vallás szerinti rövid gyászszertar-
tartás után a csombordi sirboltba indítani, hogy a meg-
boldogult férj hamvai mellé helyeztessenek, nov. 3-án
délelőtt 11 órakor, rövid ima után örök nyugalomra!
Legyen emléke áldott, pihenése csöndes. Kolozsvár, 1886.
október 31-ik napján.

Kolozsvárt a széles kiterjedésű rokonság által körül-
vett koporsó felett S z á s z Domokos ev. ref. püspök tartott
folyó hó 2-án délelőtt 11 órakor gyászbeszédet, idézve
Szent János jelenések-könyvének ama tételét, melyben a
látók a napba öltözött asszonyt látja lábai alatt a hold-
dal, feje fölött a hét ragyogó csillagból alkotott koronával
s a szónok az elköltözöttet e hasonlat találó alkalmazá-
sával a női, hitvesi és emberszereteti erények fényében
mutatta be. A gyászszertartás közben a kolozsvári dalkör
zengő szomorú dallamait, melynek végeztével a holttestet
a vasuton leendő szállítás végett az állomáshoz vitték.

Csombordon, folyó hó 3-án délelőtt volt a végtsz-
tességtétel. Báró Kemény István felbontott sirja mellett
emelkedett a ravatal pompás koszorúkkal borítva. — Ott
volt br. Kemény Gábor volt miniszter, ott báró Kemény
Kálmán főispán s a Kemény és Bánffy-család igen számos
tagja. A megyei és városi tisztikar, sokan a közeli kö-
zségekből s végül a nagyenyedi dalkör, melynek szép éneke
után tiszt. Vásárhelyi László csombordi ev. ref. lelkész
mondott szép imát. A dalkör még egy gyászdalt zengett,
a koporsót leereszté a mély sírba s a mult idők egyik
köztestületben és szeretetben állott alakja megtért őseihez.
Áldás hamvaira!

Az elhunyt a nagyenyedi vereskeresztgyeget elnök-
nöje volt s lehet mondani, hogy személye iránti ragasz-
kodás volt képes egyszerre oly nagyszámú tagot szerezni
az egyletnek, mely — tisztelete jeléül — diszes koszort
helyezett koporsójára.

LEVELEZÉS.

Buzásbocsárd, 1886. nov. 2.

— Fényes sikerű műkedvelői előadás. —

Csüdák világában élünk, a mint azt tiszt. Cseresznyés
ur megjegyezte. Buzásbocsárd és szini előadás! Ez a kettő,
legelső pillantásra is egy rettenetes ellentmondásnak látszik.
Pedig hogy tényleg nem az, azt ugyancsak derekasan
megmutatták a buzásbocsárdi műkedvelők. Mult hó 31-re
határozta el Kisfaludi Károly „Fősvény” című vigjáté-
kának előadásával ezaféle meg az ellentmondást.

Meg is ezafélek! — a mint látjuk.
Műkedvelőink megkísérlették a római vigjáték elő-
adásakor szokásos prologussal ajánlatni a darabot; csak
hogy a prologust nem a „Cantor”, hanem a „dominus
gregis” Cseresznyés Ödön ur adta elő.

Hogy a választás a legméltyóbbra esett, azt említeni
felesleges. Prologja a vigjáték szelleméhez mérten t. i.
humorosan volt megírva s különösen elmondva. Felemlíti,
hogy a műkedvelők is elhatározták Bozsárd és vidéke
közönségének kirablását és felgyújtogatását. De ezt nem
„mere Bozsárdino” szalonos kannákon és szalmakazlakon
fogják eszközölni, hanem a színeken. — Az igen csinos
prolog felolvasása után Karácson Endre szavalt a „A büvös
éjszakáját” Nyilas Samtól. Szavallatával kitűnő tetszést
aratt, mi tapsviharban nyilvánult. A szavallás után kö-
vetkezett a „Fősvény” előadása. — Különösen kiemelendő
a szereplők közül János Zoltán (Bajszövé), ki oly kitűnő
fősvény volt, hogy a mint megjegyzé egy jelen volt „épp
olyan, mint az ők falujokbeli Salamonlében!” Dicsérettel
feleltek meg szerepüknek a többiek is, névszerint Teslák
Matild (Judit), Adorján Biri (Liza), Bartha Mari (Piroska)
kisasszonyok, Janosó Sándor (Furgenes), Zalányi Géza
(Mike), Karácson Endre (Galambos), Valter Béla és Adorján
Elek (a nagyvárosi pipás kocsmáros). Az előadás végez-
tével természetesen tánczra perdült a társaság, köztük
gyöngye magam is. És tánczoltunk kivilágos kiviraftig,
mert volt ám a szépekből nagyszám.

Jelen voltak: Adorján Biri, Bartha Mari, Bánd
Ilona és Gizella, Benedek Ida, Bernhárdt Regina, Boross
nővérek, Finna Gizella és Klárka, Dörner Matild, Grün
Háni, Hirsch Fanni, Klermann Fanni, Kovács Juliska, Op-
csász Kornélia, Nagy Maresa, Teslák Matild, Benedek
Károlyné, Bernhárdt Ábrahám, Cseresznyés Ödön,
Dániel Istvánné, Glatt Józsefné, Henter Ferenczné, Kon-
rád Istvánné, Grün Samuné, Kovács Elekné, Kovács Fe-
renczné, Nagy Andrásné, Pongrácz Simonné, Tornyané,
Walter Imréné stb.

Nem győzte eleget hangoztatni a derék közönség,
hogy mégis csak látszik, hogy Enyed a világ közepe,
mert valamerre az enyedi diák jár, ott mindjárt kész a
jó t é k o n y c z é l u multság. Valóban ez a mul-
ság a legnemesebb cél az Erd. magy. kultur egylet ba-
lázsfalvi fiókja könyvtára javára volt rendezve. S hogy a
siker a viszonyokhoz mérten a legkitűnőbb azt mutatja

az alább közölt számadás. A vidék ugylátszik fel is tudja
fogni az ügy fontosságát, mert nem nézett a jelen mu-
ltság sikerére is mindent elkövetni. B. L.

Abrudbánya, 1886. okt. 30.

Abrudbánya város képviselő testülete folyó év ok-
tóber hó 27-én tartá meg rendes évi közgyűlését s noha
tisztelt polgármesterünk a közgyűlésre szóló meghívást
korábban boesátá ki, mint máskor, mind annak daczára
a városi képviselők aránylag kevés számmal jelentek meg.
Erdemes polgármesterünk üdvözlővén a megjelent kép-
viselőket, a gyűlést megnyitja; első sorban is a főjegyző
által felolvastatja az 1885. évi összes városi számadások-
ról a pénzügyi bizottság és tanács jelentéseit t. i. hogy
a számadások pontosan vezetve és rendben találtak,
miért is a képviselő testületnek elfogadásra s ugy a pénz-
tárnokot, valamint a számvétőt ezen évi számadás alól
felmenteni ajánl; ezen alkalommal városi tanácsos Miski
József ur a tanács-ülésben tett ellenvéleménye is tárgya-
lás alá kerülvén, t. i. hogy némely kiadási tételek tulki-
adással lettek terhelve s így ezental terhelési kiadás a
pénzügyi bizottságnak elfogadnia nem lett volna szabad,
mert ezental terhelési kiadásra póthitel lett volna kérendő,
tehát egy pénzügyi felülvizsgáló bizottságot ohajt ki-
küldeni, annyival is inkább, mivel a kréta körül hiba van;
ezen ellenvélemény — többek hozzászólása után — elej-
tetett s a képviselő testület szavazás útján elfogadja a
pénzügyi bizottság és tanács véleményét s a felmentvényt
illetők részére megadja s a számadásokat felülvizsgálás
végett a megye alispánjához felterjeszteni határozta.

2-or tárgyalás alá kerülvén a megye alispánjának
1886. évi 7361. szám alatt a községben alakítandó sze-
gényalapra vonatkozó felhívása, a képviselő testület, miu-
tán Abrudbánya városának már régebb idő óta virágzó
szegényalapja levén, így a községi szegényalap létesíté-
séhez hozzá nem járulhat és ez értelemben az alispán
urat értesíteni határozta.

3-szor tárgyalás alá kerülvén Torontálmegye 1546.
k. i. szám alatti átirata, melyben a városi képviselő tes-
tületet, a Torontálmegyei magyaryelv terjesztő- és köz-
mívelődési egylet pártfogását kéri; a képviselő testület
Torontálmegye nemes törekvését örömmel veszi tudomá-
sul s tekintve, hogy a város az erdélyi magyar közmive-
lődési egyletnek már alapító tagja s jelenben a város több
kiadást nem viselhet, egyelőre tudomásul veszi.

4-szer tárgyalás alá vétetett Papp János kérése,
melyszerint egy a réte mellett fekvő s eddig is haszon-
bérbe birt helyecskét becsű szerint eladni kéri; a kép-
viselő testület kérelmező kérelmének helyt nem adhatott,
miután a város fekvőségeiből eladni nem akar, de annak
továbbra haszonbérbe tartását kérelmezőnek jóváhagyja.

5-ször tárgyalás alá vétetett Boér Béla, mint a r.
kath. egyház gondnokának a templomkerítés újonnan épi-
tett kapuja által a köztutból elfoglalt 75 c. m. széles hely
eladása vagy ajándékozása tárgyában beadott kérése; a
képviseelő testület, mielőtt e kérés tárgyalásába bocsátkozott
volna, sértő tartalma miatt megbotránkozásának adott ki-
fejezést, látva, hogy az egész kérelem tartalma az igen
tisztelet és munkás rendőrkapitányság ellen van intézve.
A képviselő testület azonban a kérelem sértő részét az
1879. évi 40. t.-cz. czikk 46. §-a alapján a rendőrkapi-
tánysághoz tette át egy kis megbontás végett; a mi
pedig a kért hely eladását illeti, tekintve hogy amugy is
szűk lévén azon utca, tehát annak eladását, már közleke-
dés tekintetéből is nem engedélyezheti, annyival is in-
kább nem, mivel ezen hely beépítése önkényileg történt
s az ügy jelenben harmadfoku elbírálás alatt a nmltságu
m. kir. belügyminiszteriumnál van.

6-szor tárgyalás alá vétetett városi számvétő Sidló
Ede kérése, melyszerint az ezeltől 6 hónappal a tek. kép-
viselő testület által megrendelt 500 frt biztosíték letételét
még egy félévre meghosszabbítani kéri; a képviselő tes-
tület okulva csak a közel mult városi pénztárnok szomorú
esetéből, hosszas vitatkozás után még egy hónapra hatá-
ridőt engedélyez.

7-szer tárgyalás alá vétetett városi bába Pák Anna
fizetésemelés iránti kérése; a városi képviselő testület
meltányolván kérelmezőnő kérését s hogy mintegy 20 éve
60 frt fizetéssel működik, tehát 40 frt fizetésjavítást ha-
tároz, mely alkalommal a városi számvétő utasítja,
hogy az 1887. évi előirányzatba a városi bába Pák Anna
fizetését 100 frttal vegye be.

Ezek után több apróbb, kisebb kérelmek s indítvá-
nyok tárgyaltak, melyek mind meg anyyi kedvező el-
intézést nyertek.

Végül pedig elnöklő polgármester a városi atyák
bizalmát megköszönvén, a gyűlést feloszlatta.

Egy képviselő tag.

Zalathna, 1886. november 2.

— Nyilvános számadás. —

A zalathnai szegény iskolás gyermekeket segélyző
nőgyelet mult október 24-én a polgári olvasókör által
díj nélkül felajánlott helyiségben tánczvizalmat rendezett;
— ezen est fényét emelte az egylet honleányi erények-

ben gazdag védnök
Lászlóné ő nagysá-
let sok tapintattal
nyezve, egy műiz-
nyújtott át. — Ho-
társaság, igazolja
101 frtot teszen-
tisztá bevétel: 80
tározata folytán a
tiz szegényebb, d
tatik. Nagyobb ös-
cia társaság 10 frt
László 9 frt. Arm
frt 50 kr. Midőn
tékony egylet —
nevében leghálás
hatom el, hogy a
polgári körnek
midőn diszes ter

— A tüzelő

Egyik a m

Egyik vig

Hát az még

ha egyik vagy u

nem ha oly sze

szerezzel öleke

jóérzelmű polgár

mes másoknak i

Október 31

fennállásának 15

banquettel az „

Milyen sze

uralgott, még é

teri szem előtt

közönyös, mind

Vacsora a

körül átértett é

tüntek: Bátorfi

váry Gyula ügy

tiszt széki hiva

tisztviselő az eg

Kedélyese

az idő, hogy éj

Hanem a

olyan tiszta i

aztán hogy tü

ből kizárták: e

ták ki arra, ho

oroszlán tömeg

Nem iro

dolják már Őn

írom az eljárás

„Az mul

is két embere

nak, de immá

hangon vicze

némely schus

szakkal kitört

Spongya

Azután

Hétfőn

rasztott a keg

Gyászbo

Groszinann

ját emelked

ruza meg.

Aztán

sirja. Az a s

hogy minden

sok nép, u

menyien fá

A sirt

sület megbi

egyesületi t

megkoszoruz

Sokan

a beszélő is

Aztán

a dalos ma

elkezde eg

altatta, maj

szépet . .

Az e

Milye

csaknem h

dalának ké

Az lá

fel is tudja
jelen mu-
B. L.

okt. 30.

lyó év ok-

ését s noha

meghívást

nak daczára

lentek meg.

jelent kép-

s a főjegyző

szamadások-

t. i. hogy

találtattak,

ny a pénz-

imadás alól

ácsos Miski

e is tárgya-

ételek tulki-

si kiadást a

olna szabad,

lna kérendő,

ot ohajt ki-

ni hiba van;

tan — elej-

előgadj a

felmentvényt

felülvizsgálás

tározta.

alispánjának

kitandó sze-

estület, miu-

óta virágo-

lap létesíté-

n az alispán

megye 1546.

épriselő tes-

ztó- és köz-

testület

eszi tudomá-

nyar közmive-

a város több

eszi.

János kérése,

ig is haszon-

kéri a kép-

nem adhatott,

ar, de annak

jóváhagyja.

la, mint a r.

ujomnan épi-

m. széles hely

ott kérése; a

boesátkozott

anak adott ki-

alma az igen

a van intézve.

értő részét az

a rendőrkapi-

véggett; a mi

hogy amagy is

már közleke-

nyival is in-

nyüleg történt

att a nmltságu

zámvevő Sidló

gal a tek. kép-

ositék letételét

képviselő tes-

árnok szomorú

hónapi határ-

ába Pák Anna

viselő testület

mintegy 20 éve

tésjavítást ha-

sógot utasítja.

ába Pák Anna

mek s indítvá-

yi kedvező el-

a városi atyák

atja.

oviselő tag.

november 2.

keket segélyző

olvasókör által

lmat rendezett;

eányi erények-

ben gazdag védnökje, derék képviselőnk neje, Lukács Lászlóné ó nagysága, kinek a terembe léptekor, az egy-let sok tapintattal bíró elnökje buzgó társnőitől kör-nyezve, egy műzliesi esinnal összeállított virág esokrot nyújtott át. — Hogy mily népes volt a jó kedvtől pezsgő társaság, igazolja a bevétel, mely felülfizetésekkel együtt 101 frtot teszen, ebből leutve a 20 frt 54 kr költséget, tiszta bevétel: 80 frt 46 kr. Mely összeg az egylet ha-tározata folytán az iskolai igazgatóság által kijelölendő tiz szegényebb, de jó tanuló gyermek rubázatára fordit-tatik. Nagyobb összegekben felülfizettek: Wulkoji fran-czia társaság 10 frt, Robilas Ferdinand 9 frt 50 kr, Lukács László 9 frt, Armánd G. 3 frt 50 kr, Bauer Henrich 2 frt 50 kr. Midőn az összes pártoló közönségnek, a jó-tékony egylet — illetve szegény — árva gyermekeink nevében leghálásabb köszönetet szavazok, nem mulaszt-hatom el, hogy szintén a kezdet nehézségeivel küzdő polgári körnek nemes magatartását is ne méltassam, midőn diszes termét díj nélkül engedte át!

Veridicus.

Nagykanizsa, 1886. november 3.

— A tüzelő testület jubileuma. Hallottak napján. —

Egyik a másikat közvetlenül követte . . .

Egyik vig volt, másik szomorú, de szép . . .

Hát az még nem volna valami olyan nagy dolog, ha egyik vagy másik városban egy testület jubillál. ha-nem ha oly szép, oly magasztos egyetértés, olyan igaz szeretettel ölelkezik össze az a testület a város minden jóérlmü polgárával: az meghatja az embert, azt érde-mes másoknak is megtudni!

Október 31-én ülte meg a helybeli tüzelő testület fennállásának 15-ik évét, csinosan és izletesen rendezett banquettel az „Oroszlán“ vendéglő nagy termében.

Milyen szép volt látni azt az egyetértést, a mi ott uralgott, még én is szinte elérzékenyedtem, pedig repor-teri szem előtt — minő ott az enyém volt — minden közönyös, minden érdektelen.

Vacsora alatt már kezdetét vette a toasztírozás, kik körül átértett és emelkedett hangu beszédek által ki-tüntek: Bátorfi Lajos író tűzvédő alparancsnok, Orosz-váry Gyula ügyvéd, Rothmann Béla főparancsnok segéd-tiszt tszéki hivatalnok, Knorczér György takarékpénztári tiszviselő az egyesület titkára s többen.

Kedélyesen folyt a banquet s olyan hamar elrepült az idő, hogy éjfélután csaknem észrevétlen lepett meg.

Hanem van minden forrás iznek, legyen az még olyan tiszta is salakja, ennek a testületnek is volt s aztán hogy tultettek rajtuk az által, hogy az egyesület-ből kizárták: elég tapintatlanul éppen ez estét választót-ták ki arra, hogy boszujukat kitöltsék a velük szemben oroszlan tömegben.

Nem írom le, hogy mit tettek, talán úgy is gon-dolják már Önök, elég ha amolyan régias szavakkal le-írom az eljárást, melylyel lakoltak merényletükért.

„Az mulatságnak immár csaknem vége vala, midőn is két emberek vetődnek oda, kik azelőtt tüzelők valá-nak, de immáron kizárattak vala és elkezdének ott fenn-hangon viecezelődni, aztán oda ment ki a dolog, hogy némely schusterek és hádogosok lábukkal felfelé az erő-szakkal kitört ablakokon kidobattak vala“.

Spongyát rá!

* * *

Azután jött a másik: az a szomorú, de szép . . .

Hétfőn este pazar fényárban uszott a temető s vi-rasztolt a kegyelet fáklájja a hideg sirhantok fölött . . .

Gyászbeszédet is hallottam: a gimnaziumi ifjuság Groszmann Ignác kegyes rendi szeretett tanárunk sir-ját emelkedett folyamú gyászszertartás mellett koszo-ruzta meg.

Aztán volt ott még egy sir: az Erdősy Eugenia sirja. Az a sok koszoru rajta mindenünnen azt mutatta, hogy mindenki előtt kedves, drága halott volt. — az a sok nép, mely sirját előzőnlő bizonyoságot tett arról: mennyien fájlják elvesztét . . .

A sirt. — az „irodalom és művészet pártoló“ egye-sület megbizásából dr. Csémpesz Kálmán ügyvédjelölt, egyesületi tag, igen szép alkalmi beszéd kíséretében megkoszoruzta . . .

Sokan sirtak e beszéd alatt s kicsi hija, hogy maga a beszélő is nem sirt . . .

Aztán a hogy mi odahagytuk a sirt, — oda szált a dalos madár a sirja mellett levő temetőbokr aljára s elkezdte egyenként csattogni az ő kedvenc dalait el-altatta, majd ismét felverte álmából, sutogott neki soka t szépet . . .

Az egyik énekes vigasztalta a másikat . . .

Milyen jól értik ők egymást — gondolám — s csaknem hallani véltem a csattogó hangok között, utolsó dalának kétsorát . . .

— — — — —

E virágot: nagy zivatar érte. —

Most is, most is, fáj a szívem érte . . .

— — — — —

Aztán elhallgatott a csattogó madárka, kialudtak a

kegyelet lángjai, koromsötét éj leplét borítá a tájra, mely oly szomorú emlékeket tár fel kinek, kinek . . .

Ilyen volt a másik, az a szomorú, de szép . . .

* * *

Ha még elmondom azt, hogy a napokban nyílt meg nagy ünnepelességgel az izraeliták unjon épült gyö-nyörű kaszinója, melyen az egész város kitünősége jelen volt s fesztelenül ölelte kiki párját, tekintet nélkül a nem-zetiségre, kiki önmaga is beláthatja, hogy a lefolyt héten unatkoztunk, mint egész nyáron át s volt valami olyan esemény, mi tompa elfáulságunkból felvert.

A „Zalai Közlöny“ ez alkalomra, még egy hizelő tárczát is megeresztett, — s mit ért vele? semmit! — azért csak mégis a . . . szemita képviselője lesz Kani-zsának!

Hiába: egy zsiros falattal még nem lehet jóllakni!

Egyébaránt:

Sit coeca futuri, meus hominum fati; Licaet spe-rare, — timent.

Emmanuel Győző.

Nyilvános számadás.

A balázsfalvi kölesönkönyvtár javára Buzásboocsárdon mult hó 31-én műkedvelői előadással kapcsolatosan tartott táncvizgalom anyagi eredményéről a következőkben van szerencsém beszámolni. — Összes bevétel volt 71 frt 20 kr. És pedig belépti díjakból bevétel volt 53 frt 40 kr; felülfizetésekéből 17 frt 80 kr. Felülfizettek Fánta József 2 frt, Bajza Ferencz 1 frt, Zalányi Géza 30 kr, Zalányi Farkas 1 frt, Klein Dávid 30 kr, Jusztinián Fülöp 30 kr, Bernhárt Ábrahám 60 kr, Zastyák Róbert 30 kr, Zastyák János 30 kr, Biró József 30 kr, Dániel István 60 kr, Kovács Elek 2 frt, Farkas József 30 kr, Kourád István 20 kr, Benedek Károly 40 kr, Schiessl Károly 30 kr, Enyedi Lajos 1 frt, Walter Imre 60 kr, Glatt József 40 kr, Tornyai Lajosné 30 kr, Papp Ferencz 60 kr, Kovács Ákos 30 kr, Járni Károly 10 kr, Koch Ede 70 kr, dr. Boér Jenő 1 frt, Szabó Kristóf 2 frt és Janosy Zoltán th. 60 kr; összesen 17 frt 80 kr. Összes kiadás volt 26 frt 32 kr s így maradt tiszta jövedelem 44 frt 88 kr, mely összeg a könyvtár elnökségének e sorak megjelenésekor már át lesz szolgáltatva. — A valóban szép eredményről beszámolva, kedves kötelességet teljesíték, midőn a tánc-vizgalomban résztvett t. közönségnek s első sorban a t. felülfizetőknek a jótékony ezől érdekében hozott hazafis áldozatukért, szives pártfogásukért hálás köszönetet nyil-vánított. A műkedvelő társaság nevében és megbizásából Buzásboocsárdon, 1886. november 4.

Cseresznyés Ödön,

ev. ref. lelkész, pénztárnok.

CSARNOK.

Ciceró élete és barátsága.

— A szeretet sokat eltűr. (Kor. I. 34.) —

(Tanulmány.)

Irta Németh Sándor.

I.

Ciceró élete.

Korunkhoz méltóbb s egyéniségemhez megfelelőbb tárgyat aligha tudtam volna találni, mint azt, hogy egy oly férfuról szóljak s annak emlékét újítsam fel, kinek fennmaradt munkáiból kivilágó elveit nemesak az elmé-letekben gazdag tudós s az elveket kutató böles, de a gyakorlati élet emberei is tiszteli és igazaknak tartja; nemesak, hanem a néma ridegséget lelkesedésre buzdítja s az ifju kedélyt öntudatlanul is magasba szárnyaltatja; az életkorot pedig igazabbnál-igazabb nézeteiről kora ha-ladtával még inkább meggyőzi.

E forrás egy cseppjét teszem vizsgálatom tárgyává, egy művét Cicerónak: „A barátság“-ról. De erről nem szólhatunk, mielőtt nem szólunk Ciceróról és koráról, jel-leméről; mivel csak ezekből itelhetjük meg, hogy a munka minő viszonyban állott korával és, hogy írója ebben egyé-niségének teljes képét tünteti ki s őszinte érzésének ki-fejezését adja-e?

Azon kor, melyben Ciceró gyermekéveit élte, férfui erejét kitejtette s öregségében bevégezte, oly társadalmi rendet és szokásokat mutat fel, melyben — a szabad szel-lem kifejtése mellett — nagy erőfeszítésébe került az egyének, hogy a szellem czéltalan szabadságának kifejtése az elajlasodást maga után ne vonja. Nagy figyelem és önismeret kellett ahhoz, hogy az egyén annyira füg-getlenítse magát a közszokás uralma alól. Ciceró azonban kora fölő emelkedett, mind magán, mind nyilvános életét tekintve; bár ezt sokan nem akarják megengedni s jellemét e végből szigorú bonczkés alá veszik.

Annak a kornak, mint korunknak is, megvolt az a mindent felfaló vágya, de ennek ereje nem győzte meg őt. Hiszen akkor pedig nagyon is szokásban volt az uszo-ráskodás igénybevétele, mit azonban Ciceró mellőzött. — Nem is volt arra szüksége, hogy ilyen módon biztosítsa

megélhetését, mert szellemi tehetsége még gazdagabban kamatozott az igazságot mellőző uszoránál, melytől kor-társai nem irtóztak s közöttük Pompejus sem. Működését ügyvédkedéssel kezdette. Megjegyzendő, hogy ezt nem úgy díjazták, mint most, hanem kiknek ügyét az illető kedvezőleg végezte, azoktól bizonyos örökséget kapott — és Ciceró, ki e tekintetben kitüntettet, ne örökölt volna örökölt is, a mint be is van bizonyítva.

Oly szép vagyonnal és jövedelemmel rendelkezhetett, hogy kölcsönözhetett másoknak is; de — mert szertelenül szeretett költekezni — nem egyszer szorult maga is köl-csönre s bizony megesett, hogy többnek volt ő adós, mint a mennyien neki voltak. Pedig az ő kedves barátja At-ticus, nem tartózkodott figyelmeztetni őt, hogy szorítsa meg költekezéseit, mert különben megszorítja őt az — adóság.

A családi életbeli magaviseletéről nem mondhatjuk, hogy nem volt a helyes kívánalmaknak megfelelő, mit társai nem teljesítettek; hiszen barátai résztvettek mind-azon vigaszokban és mulatságokban, mint Atticus és Caelius, melyekben az ifju kedély a legszélsőbb határokig megy, melyektől az akkori ifjuság sem riadt vissza. — Ciceró ifjuságát ezektől visszavonultan tölté s arra hatá-rozta el magát ekkor, hogy azon pályára lép, hol, mint szónok szerepelhet. A tanulmányoknak szentelte idejét. A természet kívánalmainak kielégítéséről azonban mégsem mondott le s női nemtől sem igen tartózkodott semmi tekintetben sem. De miért is? A kicsapongás bélyegét azonban mégsem lehet reá sütni, mert egy Caerilla nevű asszonyt belső barátnéjának nevezett. Nem a viláért sem, mert Caerilla idősebb is volt, hogyszem a viszonyt olyan-nak mondhatnók, melyben a természetül adott titkaikat feltárták volna. Az a barátság köztük azon alapult, hogy Caerilla is szerette a bölesészetet; ő mintegy békitő sze-repet vitt Ciceró és felesége közt. — Ebből kifolyólag a vi-szonyt még nem lehet úgy magyarázni, mint a hogy a ros-z nyelvek szokták, bár szertelenül találta magát körében, mely Cicerónak különben sejtásága volt.

Neje Terentia szorgalmas, de durva volt, ugyszólva uralkodott Ciceró felett. Még tán igenis sokat engedett neki Ciceró czéltalanul: pl. valami pénzügybe is beleke-verte, melyet az ő kedves Atticus is helytelennek tartott. Szellemi életére azonban annál kevesebb befolyást gya-korolt. Műveiben nem is említi sehol. Mélyebb gondolataiba és titkaiba nem is avatta be, hagyta, hogy haladjon a régi kerékvágáson.

A többek közt a szegény Terentia hitt a csodákban és jóslatokban és Ciceró annyi fáradságot sem vett ma-gának, hogy abból kijozanítsa. Szeretetőket nem is nö-velte az idő; csak akkor közeledtek egymáshoz érzelomben, mikor Ciceró számüzetésben volt, mikor azt írja, hogy: mint élete örömét szeretné látni Terentiáját. Az idegen-kedésnek vége is az lett az eredménye, hogy elváltak egymástól. Hogy közelebből mi okozta ezt, Terentia zsim-belése, vagy kapzsisága, vagy talán az, hogy Ciceró tul-ságos előzékeny volt fogadott leányával Publiliával szem-ben? — nem tudjuk biztosan. — Azonban mégis, talán Terentia kapzsisága volt, mint a hogy Ciceró egy helyt meg is vallja.

Az elválás azonban nem történt fájdalom nélkül, hisz a tartós együttlét után, az elválás ezt nem eredmé-nyezi csak. 63 éves korában másodsor is megházasodott s elvette Publiliát, a gyámbeányát. Ettől is elkelle válnia. A kettős elválás fájdalma mindig megmaradt keblében. A fájdalom aztán még nagyobb lett, mikor szeretett leá-nyát Tulliat, elrabolta a halál. Ennél nagyobb fájdalom nem is volt neki, mely miatt a vigasztalás nehéz volt számára. (Folyt. köv.)

VEGYES HIREK.

— Az idei szüret, legalább vidékünkön, minőségi-leg jobb a tavalyinál. A később szüret rizling 16—16¹/₂ fokot mutat, a mennyiség azonban egyes kivételeket be-számítva rendkívül csekély, így pl. hallottuk, hogy Ozd vidékén 6 hold jól mivelte szőlő csupán 90 veder ter-mést adott. Ezzel ellenkezőleg Borberekben oly bő a ter-més, a milyen több év óta nem volt. — Az árak 80 krtól 2 frtig hullámoznak. A vevők általán tartózkodólag viselik magukat, miután a mult évekből nagy készletük van. A hires csombordi, lapádi, gombási és miriszlói szőlők az idén nagyon kevés termést adnak.

— A cholera. Azon közhiedelem, hogy a hideg időjárás a cholera mérséklőleg hat, eddig legalább az idén is igazolást nyert, a mennyiben a fagyos napok beállta óta a choleraesetek Budapesten is örvendetesen apad-nak, így a legutóbbi tudósítás szerint a napi betegedési esetek száma 4-re csökkent s ezzel arányos a halálozás is. Így az eleinte aggodalmaskodó osztrák delegatusok is nyugodtabb kedélylyel jöhetnek hozzánk s végezhetik fontos teendőiket.

— Képviselő választás. Vizaknán folyó hó 4-én megajtott képviselőválasztás alkalmával ellenjelölt nélkül, egyhangulag, dr. T i s z a István választott meg.

— Facultatio. S z á s z Domokos ev. ref. püspök 1528—1886. sz. a. kelt leirásával O s á k á n y Jánost

akademiánkon kitűnő papi vizsgát tett fiatal papjelöltet, miat dr. Bartók György nagyenyedi ev. ref. lelk. s. lelkészét a főtisztelendő egyházkerületi közgyűlésnek 97—1888. számú végzése értelmében, a templomi és templomon kívüli papi szolgálatok végzésére és így a sacramentumok kiosztásánál való közreműködésre is felhatalmazta.

— **Katalin bált** fog rendezni folyó hó 25-én a nagyenyedi önkényes tűzoltó egyesület, melyre előre is felhívjuk t. közönségünk figyelmét.

— **Fillérestély** rendeztetett szombaton este, mely valóban igen szép számú s vig kedélyű intelligens közönség jelenlétében folyt le, szóval kitűnően sikerült, mi Nagy M. rendezőnek érdeme.

— **Adomány a helybéli tűzoltó egyesület javára.** A „fonceire” pesti biztosító intézet 25 frtot adományozott tűzoltó egyesületünknek, azon alkalomból, hogy a Czirner J. József kereskedő telkén mult hó 2-án kiűtött tűztől az egyesület megmentette a minorita zárda épületeit, melyek nevezett intézettel vannak biztosítva.

— **Kilátás a jövőre.** A pénzügy miniszter költségelőirányzatában a kedvezőtlen közgazdasági viszonyok miatt a jövő évre jelentékeny hiányt tüntet ki, melyet legalább részben az indirekt adók mérsékelte emelése által szándékozik fedezni. Ennek fogva a közelebbi ülésszak elején a bélyegilletéket a vasuti személy- és teher szállítást s a dohányárakat emelő törvényjavaslatokat várhatunk. A deficit ugyilátszik járványos kezd lenni, mert e tekintetben már országok állapota sem sokkal jobb a miénknél.

— **Bolgár fejedelem választás.** A bolgár országgyűlés az orosz agyarkordások daczára mult hó utolsó napján összeült s hir szerint, Valdemur dán herceget, az orosz császár sógorát készült a fejedelmi székbe ültetni, mely cselekménnyel az oroszok barátságát is kiegészítelni reményli. — Míg ez megtörténik, a keresztény népek felszabadítója a fehér császár, atyai indulatából vezéreltetve, két hadi hajót ezirkáltat a várnai kikötőben, nehogy védenének a tulságos szabadság megártson.

— **Nyilatkozat.** Tekintetes szerkesztő ur! Beesés lapjának 44-ik számában „Abrudbánya, 1886 okt. 27.” cím alatt, dr. Barabás Abel unitárius lelkész aláírásával ezikk jelent meg. Az ezikk írójával polemizálni, vagy a ezikkben foglalt vádakodásra felelni, tiltja önézetem. Tudomására kívánom azonban ismerőseim és barátaimnak hozni, hogy az „Ellenzék” című napilapba ez ideig semminemű közleményt nem küldtem be. Abrudbánya, 1886. november 2. Kiváló tisztelettel B. Béla.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:

Dr. MAGYARI KÁROLY
SZILÁGYI FARKAS TÜRÖK BERTALAN
Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

Szám 1701.
1886.

Árlejtési hirdetmény.

A vezetésem alatt álló kir. országos fegyintézetben letartóztatott fegyenczek házilag kezelt élelmezéséhez az 1887. évben szükségilendő marha- és borjú-hus szállításának biztosítása végett **folyó évi november hó 20-án délelőtt 10 órakor** hivatalos irodámban nyilvános árlejtés fog tartatni, melynek föltételei a fegyintézeti iktató hivatalban a hivatalos órák alatt megtekintethetők.

Írásbeli ajánlatok ivenkint 50-kros bélyeggel és esetleg biztosítékul is szolgálendő 100 frt azaz egyszáz forint értékű bánatpénzzel látandók el.

Az ajánlati összeg számokkal és betűkkel is kiirandó, vakumint az is kifejezendő: hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

A kir. orsz. fegyintézet igazgatósága
Nagyenyeden, 1886. november 1.

Atzél Béla,
igazgató.

Sz. ad. 701—86.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó biztos, az 1881. LX. t.-cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a vizaknai kir. járásbírótság 670—86. számú végzése által vizaknai Timár Károly javára ladamosi Muntean Juon ellen 193 frt 24 kr tőke, ennek 1886. év január hó 23. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 12 frt 60 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás bíróság lefoglalt és 459 frtra becsült:

két öt éves fehér szőrű ökör	140 frt
egy vasas ökör szekér	40 „
egy lószekér	40 „
146 kalangya buza	219 „ és
három szekér széna	20 „

becsárban 115 frt 56 kr hátralékos tőke s já-

mulékai erejéig nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverés a 701—86. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen Ladamoson a községházánál leendő esküvőre **1886-ik évi november 17-ik napjának délelőtti 9 órája** tűzetik, hová a venni szándékozók, oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-sa értelmében a legfőbbbet ígérőnek becsárón alól is eladatni fognak.

Vizaknán, 1886. november 5.
Gruber István,
kiküldött végrehajtó biztos.

Sz. 694—1886.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbírótság, mint tkönyvi hatóság által közzé tétetik, hogy Decianu György végrehajtatónak Csoran Rusanda hagyatéka ellen 13 frt 46 kr tőke, 7 frt 40 kr eddigi s ezután felmerülő költségek s járuléka behajtása végett a topánfalvi kir. járásbírótság területéhez tartozó alsóvidrai 75. sz. tkönyben foglalt követ. kezű ingatlanok: A+ 1—18. rsz. az 1881. LX. t.-cz. 156. §. d. pontja értelmében egészben és tartozékai Alsóvidra községben a községházánál megtartandó nyilvános árverésen **1886. évi november hó 25-én délelőtt 10 órakor** becsárón alól is, a becsárnak 10%-nak a bírői kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett, elfognak adatni.

Vevő köteles a vételárnak felét 15 nap alatt, más felét az árverés jegezőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6% kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adóhivatalnál 39425—1881. sz. igazságügyminiszteri rendelet szabálya értelmében lefizetni.

A m. kir. járásbírótság, mint tkvi hatóság
Abrudbányán, 1886. évi június hó 19-én.

Gelei,
m. k. járásbíró.

Huzás már a jövő hónapban!

Kincsem

1

11 sorsjegy

10

Sorsjegy csak

Főnyeremény készpénzben

50.000

ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egyleti sorsjegy-irodája: Budapest, váci-utca 6. sz.

Huzás már a jövő hónapban!

Kincsem sorsjegyek kaphatók Wokál János könyvkereskedésében Nagyenyeden.

Könyvnyomda

Wokál János
könyvárus és nyomdász Nagy-Enyeden.

Ajánlja jól berendezett

KÖNYVNYOMDÁJÁT,

mely egy egész új nagy gyorssajtóval és a hozzá megkívántató betűkkel van ellátva; elvállal mindennemű és nyelvű könyvek, bármiféle rovatos ivék, körlevelek, árjegyzékek, számlák, nász-, gyász- és vigalmi jelentések, név- és meghívó jegyek, tánczrendek, gyógyszerári jelzetek, barom-utlevelek, vásár-czédulák, hirdetmények, bármily nagyságu falragaszok, — szóval minden e szakmába vágó munkák izléses kiállítását.

Különösen a kir. közjegyzők, megyei s városi hatóságok és a községi előljáróságok, valamint takarékpénztárak figyelmét bátor vagyok arra felhívni, hogy a hivatali szükségletekre megkívántató nyomtatványok gyors elkészítésére s a legolcsóbb árszámításra különös sulyt fektetek. — A községi bíróságok részére szükséges nyomtatványokból raktárt tartok s azokból kis mennyiségben **koncz számra** is jutányos áron szolgálók. — Nemkülönböztetve ajánlom

kölcsön-könyvtáramat,

mely áll 3200 magyar és német könyvből. A beállítás mindennap megtörténhetik. A részvénydíj nagyon csekély. Vidéki olvasók előnyben részesülnek. Végül ajánlom jól berendezett

KÖNYVKÖTÉSZEZETEMET,

melyben mindennemű könyvkötői munkák, egyszerű, valamint arany metszésű könyvek, új díszmunkák felvállaltatnak, jutányos áron és gyorsan elkészítettnek.

Kölcsön-könyvtár

Nyomatott Wokál János könyvnyomdájában Nagyenyeden.

KÖNYV- és ZENEMŰ-KERESKEDES

KÖNYVKÖTÉSZEZET

Szerkesztői
Nagy-Eny
A KIADÓHIV
hová
lap szellemi ré
közlemények k
Kiadóhiv
Wokál János köny
hová
az előfizetése
bérmentesen k
Kéziratok nem ad

Meg
(B.) Folyó
kerületében 95
be, utójára arra
t.-cz. előir. — M
törvény szerint
az már egy új
gyűlési képvisel
megállapítandó
ha nem is nagy
fog feltüntetni a
Jól tudjuk
tevékenységi kö
viselőválasztói j
jogosít ez, hogy
politikai vélemén
jünk az ország
qualifikál, hogy
személyében ös
hessen a hona
De ezen általán
ben is szükség
ez a megyebiz
rendezett tanác
1876. XX. t.-c
nagyfontosság
nehéz annak m
az általános sz
anyagi helyzet
tott választói j
és bizonyos sz
jon az, ki ily
séggel bíró —
ben is résztven
hesse meg m
munkás kitart
érzeke és tel

T
C
A f
Csa
S n
Sze
Sze
Bo
Er
És
Kö
Emlékeztü
betoppa.
Sokan ug
csak a tavaszról
Én nem i
Az ifjak
tekért rokonsze
csolya, bál, szán
Tagadni i
veszek telente. I
a miért ugy von
Nagyon e
„Künn fe
örökté borongó k
madárdal; a pá
lágot, mely má
ritja: a téli foh
Oh, men
A poéta
magam is, de a
vasz felvirulást
Valóság
Oh, ha
versemet azzal
„Álmodj